

יובל הרמט

יובל, בן תמר ולדיסלאב, נולד ביום י"א באייר תש"י (28.4.1950) בטימישווארה שברומניה. עלה לארץ עם בני משפחתו בשנת תשכ"ב (1962) וסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי הממלכתי "עצמון" בנצרת עילית ובבית-הספר התיכון "חוות הלימוד החקלאית" בעפולה. יובל היה תלמיד חרוץ, פעיל בתחומי החברה והפוליטיקה, אהוד על מוריו ועל חבריו. הוא היה חבר בתנועת נוער וכן היה חובב ספורט. ענף הספורט החביב עליו היה הסיף והוא נמנה עם החוג לסיף ב"הפועל" חיפה. כן הרבה לשחק בשחמט והיה חבר בחוג לשחמט בנצרת עילית. הוא היה צעיר אופטימי, בעל מזג נוח, חביב וחברותי והיה מוכן תמיד לעזור לזולת. הוא היה בן טוב ואח טוב וקשור מאוד למשפחתו. יובל גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1968, הוצב לחיל השריון, ולאחר שעבר בהצלחה קורסים מקצועיים חיליים נקבע תפקידו כנהג בטנק סנטוריון. הוא אהב את חיי הצבא והצטיין בשירותו הצבאי. הוא אהב טנקים כל כך עד שאמר פעם כי הטנק הוא ביתו-מבצרו. באפריל 1969 השתתף עם צוות הטנק שלו בקרב ובחילופי אש בבקעת בית שאן. יובל ואנשי צוותו זכו בציון לשבח על תותחנות מעולה בקרב ועל דבקות במטרה.

אחרי שהשתחרר מהשירות הסדיר התלבט אם לחתום לשירות קבע בחיל השריון, אך לבסוף בחר בחיים האזרחיים ועבד במקצועו - מכונאי רכב. במלחמת יום הכיפורים היה יובל נהג טנק סנטוריון ביחידת טנקים, אשר לחמה ברמת הגולן. הוא השתתף בקרבות לבלימת כוחות הסורים ואחרי-כן עברה יחידתו להתקפה לתוך שטח סוריה. בעת הקרבות הקשים ברמת הגולן, שאבו אנשי הצוות עידוד רב מיובל, שרוחו לא נפלה מעולם והוא ידע גם להעלות את מוראל חבריו. באופטימיות שלו וברוחו הטובה תרם רבות למצב רוחם של חבריו ותכונותיו אלו עמדו לו בשעות הקשות ביותר. ביום ט"ו בתשרי תשל"ד (11.10.1973) נפגע יובל ונהרג בעת הפריצה בציר קונייטרה - דמשק, כאשר הטנק שלו נפגע באש האויב. השאיר אחריו הורים ואחות. לאחר נפלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו, כי יובל היה אחד החיילים הטובים ביחידה, מסור לתפקידו, דבק במטרה, בעל תחושה עמוקה של אחריות, שהצטיין תמיד בנכונותו לעזור לזולת.

הולכים לזכרם